

SETMANARI CASTELLARENC

ANY V : NUM. 204
Castellar del Vallès - 22 gener 1937

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Nomenclatura

Molt s'ha obrat i parlat sobre aquest objecte i avui ja tots els pobles de Catalunya, són entrats en un nou nomenclator i abillats la major part d'ells amb noms dobles, donen a conèixer la seva situació per mitjà d'una denominació geogràfica.

Encertada i interessant ha resultat la suggerència, amb tot i haver-hi qui a primer cop d'ull, com es diu vulgarment, li semblés que una coordinació de tal forma, era cosa pròpia o adequada per a poetes i mantenedors de Jocs Florals. Però una vegada reaccionats sobre la novetat que equival dir, entrats de ple a la pràctica, resta ben comprovat i palesat una vegada més, que en aquesta nova nomenclatura, no s'ha anat a buscar—prescindint d'escadusseres excepcions aïllades i encara ens queda aquella esperança de què sempre poden ésser substativades—un floreig enlluernador i minuciós per tal que el nou nom del poble fos i tingués la màxima atractivitat, ja sigui en fonètica, ja sigui en bellesa. Així com tampoc al donar de bell nou un nom a un nucli més o menys extens de cases, la passió, el sentimentalisme, ni la més mínima tonalitat de lucre, han estat factors prou suficients per a imposar-se davant d'un fet d'una transcendència tal, que molt bé podria qualificar-se de veritable envergadura. Els propulsors, que també podríem dir-ne creadors de noms de pobles, en aquest afer, han sabut deixar de banda tot personalisme i originalitat, limitant el seu comès, en voler fer conèixer on radica un poble, per mitjà d'una simple però certa denominació geogràfica, logrant amb el procediment emprat, fer donar un pas molt segur i amb el qual, es facilitarà d'una manera simplificada el coneixement i divulgació de les comarques, els rius, les cimes, les planes i les valls, d'aquesta terra que en totes les atles, hi té un bocinot de lloc, d'aquesta terra que amb la denominació de Catalunya, avui, tot el món hi té posats els ulls al damunt.

TEMES PEDAGOGICS

Vers la coeducació

per Carles Cozcolluela

La coeducació suposa l'armònic desenvolupament de totes les facultats humanes positives, posant dins d'un mateix ambient éssers d'ambdós sexes, que treballant així, d'una forma més d'acord amb la natura, treuran més profit d'instrucció i voluntat.

Abans es creia que la dona, només tenia que viure dins la llar i per la llar i fora d'aquesta, no havien de servir per a res més. L'home contrastant amb aquell ostracisme, tenia una llibertat molt més gran, permetent-se fets que l'havien posat a l'alçada d'una llibertat fastigosament desigual. Però, l'actualitat es presenta diferent, les intenses commocions socials, la guerra i una lluita d'alliberament que fa molts dies la dona moderna ha començat, ha permès que aquesta entrés dins de la vida pública, amb moltes millores, sobretot per l'augment d'escassetat de l'element home. Bé,

si societatàriament, dins de totes les seves tasques han de conviure homes i dones, ¿per quina raó la preparació per la vida, que té lloc dins l'escola, no ha d'emprar uns procediments més semblants als que la vida mateixa en dona l'exemple? Tant és així que molts i molts savis pedagogs admeten la coeducació com un fet convenient i necessari per a la millor educació dels éssers educables.

Dins d'aquest estat social nou, la noia és portada per adaptar pura i senzillament la vida del nen. La necessitat de la seva preparació per la lluita de la vida, l'obliguen, per altra part la major llibertat que sempre ha tingut l'altre sexe, l'atreuen, i les costums en ésser més indulgents, li obren nous camins de felicitat i llibertat.

Ja he dit més amunt que la coeducació és una forma d'educació més natural que tota aquella que podien fer dins

d'una escola unisexual i ara, podem citar un aforisme d'en Bacon (gran naturalista) que diu: «No triomfareu de la natura més que obeint-la». El refrenament és un fenomen de triomf del psíquic superior sobre el psíquic inferior, però aquest refrenament, al tractar-se de l'atracció sexual, produeix aïllament o inhibició de l'individu i en molts casos, desequilibris psíquics que poden ésser molt greus. Per altra banda l'instint així reprimat no es mort pas, al contrari, subsisteix en el fons de l'inconscient i l'instant que menys s'espera, sorgeix volcànic i imperatiu, o bé pren morboses desviacions. L'escola en règim coeducatiu tendeix amb la seva naturalitat per tal de què no hi hagi inhibició, i l'instint sexual és sanament retardat en el seu desenrotllament, sense desviacions morboses.

El nostre segle és de revolucions socials, nosaltres en vivim una d'una transcendència formidable i com sigui que revolució social, vol dir canvis dins de la societat, i aquesta és composta d'homes i dones, l'escola, reflex de la societat i element preparatiu per l'ingrés de l'home en aquesta, inevitablement, sense remei, té que educar plegats nens i nenes, ja que aquests després han de col·laborar sempre plegats. Dit d'altra forma (amb paraules d'Abraahm Lincoln, Dewey, Decroly, Bakunin, Man, ect.) «El lema de l'escola moderna és: *Per la vida i per a la vida*» i com a la vida, homes i dones viuen i col·laboren plegats, cal tenir plegats també a l'escola, nens i nenes, encara que amb les condicions i precaucions necessàries.

(Continuarà)

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

L'oca misteriosa

IX

Satisfaccions que determinen una excursió a Castellar

—Al cap d'un any, neixia la meua única filla Aurora, omplenent de felicitats tota la nostra casa; fins que, al complir aquesta set anys, moria el meu marit Froilan, en un desgraciat accident de càrrega per les serres de Tolorza.—

Aquest diàleg, ràpid, evocador, s'efectuà rodejats silenciosament, de la senyoreta Aurora, Rodrigo Castelao i el matrimoni crioll dels majordoms, el qual s'havia ajuntat feia poc, assentint amb vius moviments de cap tots els detalls que subministrava donya Pilar.

Una ombra de tristesa va semblar que en aquell moment invadia l'estança. I procuràrem tot seguit canviar de conversa. La «Lola», sempre majestuosa, s'havia congregat a la tertúlia.

—I bé;—apuntàrem—Complerta la nostra missió, i reconeguts sincerament a la seva amabilitat, tot agraint aquesta coincidència que ens ha permès de tornar a saludar-la novament, ja ens permetrà, donya Pilar, que ens retirem, significant-li, al mateix temps, la nostra més respectuosa efusió...

—No sens que abans li exposi la meua idea...

—Digui.

—No ignora que tots estem plenament agraïts i satisfets d'haver recuperat la nostra «Lola» i la cadena d'or, recordatori del meu marit a la meua filla... Doncs, bé. D'una manera o altre, jo vull patentitzar aquesta satisfacció a tots quants han contribuït a la tasca que vostè es va emprendre...

—De cap manera.

—Ara mano jo... Deixim dir...

—Si, si;—intercalà la senyoreta Aurora—Con mamá habíamos convenido celebrarlo con una pequeña invitación, y yo ruego a usted que no se oponga.

—Haber de que se trata—afegí el senyor Castelao.

—Pues se trata, sencillamente, como acto de simpatía hacia ustedes, de sentarles a nuestra mesa y celebrarlo amistosamente, el día que más les plazca.

—Si a una persona hay que demostrar esta atención—afegírem nosaltres—es al payés de Castellar del Vallés que me trajo espontáneamente el animal y la cadenita de oro.

—Naturalmente. Este no puede faltar a la fiesta.

—Por mi parte... Ustedes comprenderán... No puedo en estos momentos...

—Mamá, escucha. ¿Por qué no pro-

pones lo que habíamos decidido anteriormente?...

—¿La excursión a este pueblo, todos juntos?...

—No está mal...

—¿A Castellar del Vallés?...

—Sí.

—De este pueblo—continuà la senyoreta Pilar—tengo un agradable recuerdo.

—De veres?... Com ha anat això?...—vaig demanar vivament.

—En la época de mi vida artística estuve en él. Fué con ocasión de visitar, juntamente con varios amigos, al escritor Román Jori, que se encontraba hospitalizado en la Fonda de San Esteban, a causa de un accidente de auto ocurrido en el trozo de carretera comprendido entre esta población y San Lorenzo Savalls. Estuvimos todo el domingo haciéndole compañía. Fué una visita muy cordial.

—Recordo l'accident i les seves circumstàncies. Precisament Romà Jori era amic meu també i m'hi unia una gran amistat. Ja restablert, vaig tenir-lo de company en la Redacció de «La Publicidad», en el qual va passar de Director fins al seu traspàs.—I més animat, vaig continuar: Siendo así, de lo qual me congratulo, ya que Castellar del Vallés le proporcionó una impresión agradable, y siendo además este pueblo el de mis predilecciones por haber nacido en él, lo más precedente es efectuar la excursión aludida.

—Encantados—digueren alguns.

—Con doble motivo—afegiren altres.

—Bien, bien. Pues se hará la excursión. Pero invitando a todos los interesados. Y que se celebre el ágape en la mis-

ma Fonda de Sant Esteban, si todavía existe.

—En efecte. Existeix. I amb els mateixos familiars de llavors.

—Convenido. A cursar seguidamente las invitaciones.

—No descuides, mamá, de invitar a aquel andaluz tan gracioso que nos trajo la «Lola». Es muy chocante. Nos contó que es un notable guitarrista. Y que canta muy bien soleares y granadinas.

—¿El criado de Mister Sholls?...

—El mismo. Claro. Tampoco ha de faltar.—

En resum La resolució estava presa. Els demés pormenors i detalls, s'anaren madurant en el transcurs de la resta de la conversa, que continuà un xic més.

Era natural, que amb motiu de tantes coincidències i satisfaccions, l'odissea de l'Oca misteriosa s'acabés amb una reunió amical, i que aquesta tingués lloc en la contrada o població on fou perduda i retrobada la «Lola». També era molt lògic, que aquesta presidís la festa, a l'expansió i alegria de la qual, no mancava cap de les persones que d'una manera o altra han intervingut en l'aclariment dels diferents nusos de la història.

Per la nostra part, esperem aquesta culminació fraternal com una actitud de recíproca i deliberada exaltació. Tots els elements eren saturats de simpatia, i era de comprendre que un desbordament efusiu segellés amb un ritme de confiança les incidències novel·lesques que ha motivat l'oca i la seva troballa.

Ja estem veient com, per a fer més plaenta i perdurable la festa, aquesta va a tenir un original colofó.

Zurita, el criat andalús, posarà a prova el seu temperament efectuant un afili-granat concert de guitarra i «cante jondo».

J. VIVES I BORRELL

Servei de campanya

Missió de la Infanteria

APROXIMACIO. Marxa envers l'enemic. Comprèn des del moment en què per entrar la Infanteria sota el foc de l'Artilleria i Aviació contrària, es veu obligada a desfer les formacions compactes, per diluir-se, fins el moment en què pres el contacte, pot fer ús del seu foc.

Dins de l'aproximació, poden presentar-se casos:

a) No és possible l'encontre de l'enemic el mateix dia.

La Infanteria avança en columnes compactes, procurant atendre la seva pròpia comoditat, malgrat això, destacarà patrulles d'avantguarda i de flanqueig que eviten la possibilitat d'una sorpresa pel front i pels costats.

b) Es probable l'encontre de l'enemic en l'espai d'algunes hores.

Es passarà de l'ordre tancat de l'apartat (a) a l'ordre d'aproximació pròpiament dit, o sigui entrant les seccions i

AUTE DE FE

El Gran Inquisidor de les Espanyes,
revestit de divina autoritat,
sentint la pietat a les entranyes,
parlava al condemnat.
I el condemnat sentia en l'agonia
la mà del Tribunal acusador
que elaborava la sentència pia
en nom de Jesucrist Nostre Senyor:

«En nom de Déu, germà, que has renegat
de la divina llei, que el món empara,
sigues fuetejat pel teu pecat
en el pit, en l'espatlla i en la cara.

En nom de Déu t'estenguin sobre el sol
humit d'un calabós, i en els breus dies
del teu isolament, trobis consol
resant a l'Eternal que desprecies.

En nom de Déu, quan soni el teu moment,
et clavarán al poltre de tortura,
t'arrencaran la llengua delinqüent
per exemple de tota criatura.

En nom de Déu, et clavarán als dits,
entre la carn i l'ungla, vidre i canyes,
i els teus crits de dolor seran oïts
per l'Altíssim, de dalt de les muntanyes.

En nom de Déu, que és poderós i gran,
t'arrencaran la carn a batzegades
i si sofreixes, no sofrirás tant
com Jesús, quan rebia les llançades.

En nom de Déu, la premsa i el martell
et diran el que tu ni t'imagines...

En nom de Déu t'escataran la pell
i en nom de Déu t'arrencaran les nines.

I en nom de Déu, quan ja no puguis més,
et portaran lligat a la foguera
amb tos companys, per places i carrers,
amb un seguici de fidels darrera.

I en nom de la Divina Majestat
podrás resar quan l'hora decisiva
sigui arribada i tinguis arborat
tot el teu cos per una flama viva.

En nom de Déu, germà, tu et salvarás,
la teva ànima serà purificada
i en l'hora beneïda compendrás
la pietat de Déu d'una vegada.

I quan tot el cos martiritzat
senti el dolor més viu i inaguantable,
resa llavors, germà, per pietat,
que sols llavors el cos és perdonable.

Resa sens ven, silenciosament,
del fons del cor, quan tota la foguera
sigui un gemec horrible i estrident
que ompleni de terror la vila entera».

Així parlava, amb veu de pietat,
sorgida des del fons de les entranyes,
davant del condemnat,
el Gran Inquisidor de les Espanyes,
revestit de divina autoritat.

RAMON MOIX

els escamots en *maniobra*, distanciant-se
els escamots unes 70 passes, per facilitar
així, quan es consideri oportú, l'entrada
a l'ordre de combat.

En tots els casos, es procurarà aprofitar
els espais no vistos per l'enemic, procurant
com a condició essencial, no perdre l'enllaç
amb els escamots veïns.

Es caracteritza l'aproximació per l'afany
d'avançar el més ràpidament amb el mínim
de pèrdues, mantenint sempre elevada la moral
de les forces, entre la velocitat i la menor
vulnerabilitat, triarem sempre aquesta darrera.

La Infanteria cerca sempre en tots els casos,
la major invisibilitat possible, marxant de nit,
aprofitant-se de boires o fums artificials,
o bé campanya través, aprofitant tots els
accidents del terreny, en formacions molt
diluïdes i irregulars.

Per evitar ésser descobert per l'Aviació,
s'utilitzaran els boscos, mates, fons dels
barrancs, línies d'arbres, cunetes, marges,
etc., etc. Quan es marxa per ter-

renys descoberts, es fugirà sempre d'emplenar
formacions geomètriques, pel qual s'evitarà
que els milicians es col·loquin exactament
uns darrers d'altres; al travessar poblats,
es marxarà sempre per les voreres junt als
murs de les cases. En cas de presència d'un
avió enemic, la millor invisibilitat i protecció
consisteix en tirar-se a terra amb la major
immobilitat.

JOAN TEIXIDÓ TORRENTS

NOTICIARI

DOS MITINGS

Conforme anunciàvem en la nostra anterior edició,
el passat divendres a la nit i en el local
Sindicat Agrícola Harmonia, va tenir lloc un
magne míting d'orientació de reraguarda,
organitzat pel Comitè de Relacions Camperoles
C. N. T. - A. I. T.

Els oradors que hi prengueren part, saberen
desenrotllar abastament llurs temes i el notable
públic que hi assistí sabé correspondre amb
calurosos aplaudiments.

També el passat diumenge al matí, es celebrà
en el local Sala Municipal d'Espectacles, l'anunciat
míting d'orientació sindical que organitzà el
Sindicat de Professions i Oficis Diversos U. G. T.
Es veié molt concorregut i el públic en sortí
molt complascut i ben assessorat davant les
clares explicacions dels oradors.

BALL BENEFIC

Per avui aquesta nit i en el Saló Municipal
d'Espectacles, hi ha anunciat un esplèndid ball
organitzat pels dirigents i minyons que componen
el Grup d'Instrucció Militar del nostre poble,
per tal de festejar la proximitat d'ésser donats
d'alta de la susdita instrucció militar, quin ball
el destinen a profit del Socors Roig Internacional.

Amenitzarà l'espectacle, la tan renomada orquestra «Fatxedes», de Sabadell. Com a toia serà sortejada una formosa nina, representant una miliciana.

Per l'entusiasme regnant, de bell antuvi podem assegurar l'èxit, així com felicitem als organitzadors per l'elecció del conjunt musical i el gest altruista que se'ls ha suggerit.

L'AUGMENT DEL PREU PA

Des d'ahir, que el pa ha sofert un augment de cinc cèntims per quilo a la nostra població, el qual ha estat autoritzat pel Consell Municipal, atenent les justificades raons que la Col·lectivitat de Flequers «L'Espiga», exposà als Consellers de Proveïments i Economia.

No obstant, com que es tracta d'un augment transitori, els Consellers esmentats, estan estudiant el cas per tal de què tot seguit que les circumstàncies ho facin possible, pugui establir-se novament el preu normal.

PLA DE CASAMENT

En el tauler d'edictes corresponent al Jutjat Municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre els veïns Joan Rafecas Argemí amb Francesca Camprubí Murató.

CASAMENT

El passat dissabte, dia 16, contragueren matrimonial enllaç els veïns Josep Sabater Argemí amb Francesca Prat Fontcuberta.

Desitgem als novells esposos tota mena de felicitats.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIÓ

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Valentí Quer - Carrer Major.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Torràs, 1

L'aigua com beguda i com medicament

L'aigua és la millor de totes les begudes.

L'aigua és el líquid que apaga més la set.

L'aigua destilada no és sabrosa al paladar ni bona per al cos.

Tota aigua necessita tenir certa quantitat d'aire.

Fòrmula química de l'aigua destilada: $H^2 O$.

L'aigua sense aire o amb poc oxigen no és saludable.

L'aigua, beguda amb prudència després de menjar, dissolt els aliments.

L'abús de l'aigua com a beguda produeix l'atonía i la hidropèsia.

L'aigua natural, beguda a la nit en l'hora d'anar-se'n a dormir, obra com a astringent.

L'aigua quan és bona, afavoreix molt millor la digestió que el vi.

L'aigua, a l'entrar al nostre cos, es barreja amb la sang, eliminant aquesta dels components inútils per mitjà de la suor.

L'aigua massa salubre, beguda desmesuradament, pot arribar a produir sensibles trastorns físics; entre ells l'enfermetat anomenada escrófula.

L'aigua, quan conté en la seva composició alguns principis de caràcter terapèu-

tic, pren el nom d'aigua mineral.

Aigües fredes són aquelles que llur temperatura no arriba més enllà dels quinze graus.

Aigües termals són les que passen de dits quinze graus.

L'aigua natural, freda, o millor gelada, s'aplica amb èxit contra les hemorràgies.

Les aigües minerals, com a medicament, produeixen sempre millors resultats begudes a la mateixa font.

L'única avantatge que tenen les aigües minerals artificials sobre les naturals, és que aquelles poden tenir sempre una exacta composició.

Hi ha que tenir molt de compte amb les aigües salubres, que preses amb exageració produeixen l'escorbut.

MATERIAL ESCOLAR

De la qualitat del producte
depèn que el resultat sigui o no satisfactori

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 — Telèfon 17 — Castellar del Vallès